

Sången ur en film

Jag kan ännu höra stampet från hans skor på förstubron,
då vinterkylan följde honom in.
Köket doftar gran och glögg, ljuset glittrar över mon
mamma nynnade sången ur en film.

Ur radion där jag sitter strömmar samma melodi.
Refrängen avbryts när det blir reklam.
Och tankarna som genast hade lämnat denna tid,
leds tillbaka, dit när jag var barn.

Ja hur melodin ur en gammal film kan få mej ur balans,
som att va´ tillbaka där igen.
Men människan har alltid velat va´ nån annanstans
och samma människa längtar alltid hem.

Jag tänker att det finns ett skäl till att jag sitter här,
och inte lever som jag alltid gjort.
Och var det alltid bättre förr och om jag stannat där,
hade jag då missat något stort.

Historien finns med mig i livet som är här
och barndomen känns alltid bättre sen.
I minnet av det gamla finns en längtan alltid där,
en längtan att få vara där igen.

Jag kan ännu minnas stampet från hans skor på förstubron,
då vinterkylan följde honom in.
Köket doftade av glögg från koppen som var tom
mamma nynna´ sången ur en film.

Okt-20